Nr 53 zawiera wyłącznie sprawy Lotnictwa Cywilnego. **Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 54. Warszawa, 10 października 1936 r. Rok XVIII

T R E Ś Ć:

SPRAWY FINANSOWE.

269.

Nr FR. I. 6/7 z dnia 22 września 1936 r. w sprawie rejestracji materiałów oraz inwentarza dostarczonych przez firmy lecz jeszcze nie odebranych, oraz ich magazynowania.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 12 lipca 1935 r. Nr FR. I/6/39/35 Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że w rachunku obcej własności, przewidzianym w art. 179 przepisów F 2 należy prowadzić tylko materiały, stanowiące faktycznie obcą własność i podlegające zwrotowi jak np. materiały odrzucone przy odbiorze, opakowanie stanowiące własność dostawcy itp.

Dla materiałów dostarczonych przez dostawców na poczet umów, względnie zamówień, należy założyć osobną rejestrację pt. „Ewidencja materiałów nieodebranych". W rejestracji tej założonej w formie książki i prowadzonej przez poszczególnych magazynierów należy utworzyć następujące rubryki: Nr porządkowy, datę otrzymania przesyłki, nazwę i numer dokumentu przewozowego (kwitu przesyłkowego,

listu przewozowego) lub przychodowego (Specyfikacji) o ile materiał dostarczony im koleją, nazwę dostawcy, nazwę materiału, jednostkę ilość dostarczonego materiału oraz uwagi.

Załączniki tej rejestracji stanowią kwity przesyłkowe, rachunki, specyfikacje dostawców itp., które należy w niej przechowywać do czasu odbioru materiałów.

Po dokonanym odbiorze materiału należy uwidoczniać w tej rejestracji, w rubryce uwagi, numer protokołu odbiorczego oraz datę przyjęcia tych materiałów do ewidencji zasobów, w razie zaś odrzucenia całości, lub też części dostawy należy w rubryce tej wpisać również datę **zarachowania tegoż materiału do rachunku obcej własności.**

Materiały stanowiące obcą własność, jakoteż materiały dostarczone do magazynu, lecz jeszcze nie odebrane, należy przechowywać oddzielnie jedne od drugich i oddzielnie od materiałów, stanowiących własność P. K. P.

SPRAWY RUCHU KOLEJOWEGO.

270.

Zarządzenie Ministra Komunikacji Nr R. O. VI. 250/48 z dn. 12 IX. 1936 r. o uzupełnieniu Przepisów służby telegraficznej i telefonicznej na kolejach (Nr R 10).

W przepisach Nr R 10 zatwierdzonych rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 września 1931 r. Nr IV/1/3502/31 (Dz. Urz. Min. Kom. z 1931 r. Nr 19, poz. 145) z późniejszymi zmianami, polecam wprowadzić następujące uzupełnienia:

1) Na str. 44 w § 39 po ust. (2) dopisać nowy ustęp: „(3)" treści następującej: „Rozmowy telefoniczne w sprawach ochrony kolei mają pierwszeństwo, jeżeli linie telefoniczne nie są zajęte rozmowami w sprawach bezpieczeństwa i regularności ruchu (ust. (2))". Numerację następnych ustępów zmienić na (4), (5) i (6).

2) na str. 50 w załączniku Nr 1 dopisać w końcu nowy punkt: „e) **Organa ochrony kolei uprawnione do bezpłatnego używania urządzeń telefonicznych w sprawach ochrony kolei.**

Referenci do spraw ochrony kolei,
Przodownicy, starsi strażnicy i strażnicy ochrony kolei,
Kasjerzy kas,
Magazynierzy,
Mostowniczowie,
Torowi,
Kierownicy pociągów".

271.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 września 1936 r. Nr R. O. V. 210/34 w sprawie uzupełnienia „Przepisów Nr R 3 i R 18".

W załączniku nr 1-a do „Przepisów nr R 3" w rubryce pionowej 10, w wierszach, drugim, czwartym, szóstym i ósmym, zamiast poziomej kreski (—) należy wpisać literę „t".

(2) Na stronicach 27 i 29 „Przepisów Nr R 18" pod adresatami, wymienionymi w skróconych adresach liczbowych „pięćdziesiąt jeden" i „pięćdziesiąt trzy" dopisać w końcu wyrazy: „Najbliższy posterunek policji".

SPRAWY DROGOWO-KOLEJOWE.

272.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 6 maja 1936 roku Nr U. Z. II-127/22 w sprawie wydania Przepisów obsługi i utrzymania urządzeń nastawczych i blokowych nr E 11.

Niniejszym zatwierdzam Przepisy obsługi i utrzymania urządzeń nastawczych i blokowych nr E 11, które ukażą się w osobnym wydaniu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1937 roku.

SPRAWY MECHANICZNO-KOLEJOWE.

273.

Zarządzenie Ministra Komunikacji Nr MM. III. 241/24/36 z dnia 23 września 1936 r. w sprawie wydania „Przepisów o utrzymaniu w czystości wagonów osobowych Nr M. 8.

Niniejszym zatwierdzam „Przepisy o utrzymaniu w czystości wagonów osobowych Nr M. 8", które ukażą się w osobnym wydaniu.

Przepisy powyższe wchodzą w życie z dniem 15 listopada 1936 i jednocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy Nr 8, zatwierdzone rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dn. 24 czerwca 1930 Nr VI 8945 30 (Dz. Urz. M. K. z dn. 12.VII. 1930 Nr 18, poz. 141)".

274.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji Nr MW. VI. 631.41 z dn. 23/IX-1936 r. w sprawie wyznaczenia zastępców rzeczoznawców, upoważnionych do badania wytwórnic acetylenowych i urządzeń zabezpieczających, stosowanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe".

Ministerstwo Komunikacji wyznacza niżej wymienione osoby na zastępców rzeczoznaw-

ców, upoważnionych przez MK. zarządzeniem MW. V. 238/36 z dn. 27/XI-1935 r. (Dz. Urz. MK. nr 48, poz. 253 z dn. 30/XII-36 r.) do badania wytwórnic acetylenowych i urządzeń zabezpieczających, stosowanych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe":

Imię i nazwisko i charakter służbowy zastępcy	Na D. O. K. P.
Inż. Kliema Adolfa, pracow. kontr.	Katowice
„ Eisenberga Józefa pracow. kontr.	Kraków
„ Kilara Bogdana, kier. dz. W. Gł. I kl. Lwów	Lwów
„ Reichmana Maksymiliana, asesora ref.	Poznań
„ Kamieńskiego Zenona, pracow. kontr.	Radom
„ Baraneka Alfonsa, kontrolera mech.	Wilno
Technika Bielewskiego Mieczysława	Toruń
„ Niewiarowskiego Mieczysława	Warszawa

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

275.

Zarządzenie Ministra Komunikacji Nr MZ. X. 932/10 z dn. 4/IX.-1936 r. w sprawie dokonywania zakupów zagranicznych.

W związku z potrzebą jak najdalej idących ograniczeń zakupów zagranicznych, zarządzam co następuje:

I. Zakupy przedmiotów pochodzenia zagranicznego powinny być ograniczone do minimalnych rozmiarów i tylko do przypadków niezbędnej konieczności, a mianowicie: gdy niezbędne przedmioty nie są wyrabiane w kraju, lub gdy nie dadzą się zastąpić nawet takimi przedmiotami produkcji krajowej, które nie odpowiadają w zupełności wzorowi zagranicznemu, mogą go jednak w znacznym stopniu zastąpić.

II. Dokonanie zakupu zagranicznego może nastąpić wyłącznie po uzyskaniu mojej decyzji.

III. Jako zakup przedmiotu pochodzenia zagranicznego należy uważać nabycie surowców, półfabrykatów, wyrobów gotowych oraz innych materiałów, pochodzących w całości lub częściowo z poza obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, choćby nawet były nabyte w kraju.

IV. W celu uproszczenia czynności, związanych z zakupem zagranicznym, i jednoczesnego ułatwienia kontroli tych zakupów, polecam przedstawiać do zatwierdzenia:

1. na dzień 1 października każdego roku — plan projektowanych w ciągu następnego roku kalendarzowego zakupów przedmiotów nie produkowanych w kraju, z podaniem:
   a) nazwy przedmiotu,
   b) jednostki,
   c) ilości,
   d) sumy zakupu,
   e) terminu dostawy,
   f) uzasadnienia niemożności zastąpienia przedmiotem pochodzenia krajowego,
   g) objaśnienia czy przedmiot ma być nabyty ze składów firm krajowych, czy sprowadzony bezpośrednio z zagranicy;

2. w dowolnych terminach — wnioski na dokonanie zakupów zagranicznych, nie objętych rocznym planem lub przewidzianych w tym planie, lecz w niedostatecznej ilości, w tych przypadkach należy wskazać dane wymienione wyżej w p. 1 oraz wyjaśnić, dlaczego projektowany zakup zagraniczny nie został włączony do rocznego planu.

O zatwierdzeniu przedstawionych rocznych planów zakupów zagranicznych właściwe urzędy będą zawiadamiane przed 1/XII każdego roku.

V. Na każdego 1/II, 1/V, 1/VIII, 1/XI polecam nadsyłać sprawozdania o zakupach zagranicznych, dokonanych w ubiegłym kwartale kalendarzowym, z podaniem danych jak w p. 1a, b, c, d, g.

VI. Roczne plany, wnioski i sprawozdania, dotyczące zakupów zagranicznych dla PKP., należy przedstawiać za pośrednictwem Departamentu Mechanicznego i Zasobów Kolejowych.

VII. Departamentowi Mechanicznemu i Zasobów Kolejowych polecam przesyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu zatwierdzone roczne plany i kwartalne sprawozdania, dotyczące wszystkich podległych mi urzędów, z wyjątkiem Departamentu Lotnictwa Cywilnego, który będzie przesyłał wymienione plany bezpośrednio.

VIII. W przypadkach gdy zakupione przedmioty mają być sprowadzane bezpośrednio z zagranicy, należy, niezależnie od uzyskania mojej decyzji na zakup, uzyskać jeszcze pozwolenie przywozu, które wydaje Ministerstwo Przemysłu i Handlu. Wnioski o uzyskanie pozwolenia przywozu, bądź o zastosowanie ulgi celnej, powinny wskazywać:

a) nazwę przedmiotu, a w nawiasie ścisłą nazwę według nomenklatury taryfy celnej,

b) pozycję i punkt taryfy celnej,
c) kraj pochodzenia,
d) wagę w kg,
e) wartość w złotych,
f) miejsce odprawy celnej,
g) wejściowy urząd celny.

Wnioski o wyjednanie powyższych pozwoleń należy przedstawiać zawczasu dla możności otrzymania wymienionego pozwolenia przed przybyciem przedmiotu do urzędu celnego. Omawiane wnioski mogą być wysyłane do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wyłącznie za moim podpisem.

IX. Zakupy wyrobów, wyszczególnionych w załączniku, jako produkowane w kraju, lecz w całości lub częściowo z surowców zagranicznych, mogą być dokonywane bez wyjednywania mojej zgody.

X. Zarządzenie niniejsze unieważnia wszystkie poprzednie zarządzenia w sprawie dokonywania zakupów zagranicznych.

Załącznik do zarządzenia Nr. MZ. X. 932/10 z dn. 4/IX-1936 r.

W Y K A Z

przedmiotów produkowanych w kraju z materiałów (w całości lub częściowo) zagranicznych, których zakup może być dokonywany bez wyjednania zgody M. K.

1. Wyroby aluminiowe.
2. Wyroby bronzowe.
3. Wyroby cynowane (pobielane).
4. Diamenty szklarskie.
5. Wyroby gumowe i kauczukowe.
6. Wyroby grafitowe.
7. Kable.
8. Knoty i taśmy bawełniane.
9. Korki.
10. Lakier kopalowy i damarowy.
11. Wyroby miedziane.
12. Wyroby mosiężne.
13. Miotły z piasawy i miotły ryżowe.
14. Odpadki bawełniane.
15. Pasy z sierści wielbłądziej.
16. Przekładki izolacyjne z fibry amerykańskiej do złącz szynowych.
17. Stopy łożyskowe.
18. Siatki żarowe.
19. Stop do lutowania.
20. Wyroby szmerglowe i karborundowe.
21. Szczeliwo azbestowe i klingerytowe.
22. Trzepaczki trzcinowe.
23. Tkaniny bawełniane na podszewki i na kurtki letnie.
24. Tkaniny i wyroby wełniane.

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

276.

Nr. DR-15/6 z dnia 21 sierpnia 1936 r. w sprawie ulg dla właścicieli taksówek.

Wobec zapytań kilku Urzędów Wojewódzkich w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca r. b. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 392) Ministerstwo Komunikacji zawiadamia co następuje:

1) Umorzenie zaległych opłat z okresów 1931/32, 1932/33 i 1933/34, przewidziane w § 1, dotyczy taksówek czynnych jako też nieczynnych obecnie, gdyż rozporządzenie nie przewiduje pod tym względem żadnych wyjątków.

2) Umorzenia przewidziane § 1 dotyczą również zaległości przejętych przy zmianie właściciela, z tym jednak zastrzeżeniem, że nie będą to zaległości, pochodzące od pojazdu przeznaczonego poprzednio do użytku prywatnego, gdyż § 1 umarza tylko zaległości w tym paragrafie wymienione t. j. zaległości od samochodów osobowych, posiadających do 6 miejsc dla podróżnych, użytkowanych przez przedsiębiorstwa przewozowe w celach zarobkowych.

3) Rozporządzenie z dnia 2 lipca r. b. przewiduje umorzenia i ulgi jedynie w opłatach z tytułu art. 6, wobec czego na podstawie tego rozporządzenia nie mogą być przyznawane umorzenia lub ulgi w opłatach pobieranych z innych tytułów, jak naprzykład z tytułu art. 7 za przewozy doraźne.

Jednak zaleganie w opłatach z tytułu art. 7 uniemożliwia uzyskanie ulg na podstawie § 2 powołanego rozporządzenia, gdyż w myśl postanowień tego paragrafu ulgi są przyznawane tylko tym, którzy wogóle zaległości nie posiadają.

4) Ulgi przewidziane w § 2 stosują się do wszystkich taksówek, zarejestrowanych przed 31 lipca 1936 r., nie mogą zaś być stosowane do taksówek zarejestrowanych po tej dacie po raz pierwszy, gdyż one nie mogły zalegać z opłatami w dniu 31 lipca. Ulgi zaś są przewidziane dla tych, którzy wywiązali się należycie z opłat.

5) 50% obniżka opłat od przyczepek dotyczy przyczepek do pojazdów mechanicznych, zarobkowych i niezarobkowych, zgodnie z ust. (2) art. 6 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym, na który powołuje się rozporządzenie z dnia 2 lipca r. b.

6) Umorzenie i ulgi, przewidziane w rozporządzeniu z dnia 2 lipca r. b. dotyczą pojazdów mechanicznych, posiadających do 6 miejsc dla podróżnych i przeznaczonych do koncesjonowanego przewozu osób w obrębie gminy miejskiej, samo więc otrzymanie koncesji jest w sprawie przyznania ulg bez znaczenia.

7) Jeżeli na taksówce ciążą zaległości powstałe w okresach, gdy stanowiła ona pojazd niezarobkowy, to zaległości te nie mogą być umorzone na podstawie § 1, gdyż dozwala on

na umarzanie zaległości, powstałych z tytułu art. 6 ust. (1) pkt. 2 ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81), który dotyczy tylko pojazdów zarobkowych.

8) Jeżeli na taksówce nie ciążą zaległości i jeżeli pojazd przed 31 lipca r. b. był zarejestrowany do zarobkowego przewozu, to ulgi przewidziane w § 2 przysługują mu bez względu na to, że kiedyś był on rejestrowany również do przewozów niezarobkowych.

9) Jeżeli pojazd mechaniczny służy obecnie do przewozów niezarobkowych, w okresie zaś 1931, 1932, 1933 i 1934 służył do przewozów zarobkowych i z tego czasu ciążą na pojeździe zaległości, to zaległości te mają obecnie być umorzone na podstawie § 1 rozporządzenia z dnia 2 lipca, który pod tym względem żadnych zastrzeżeń nie przewiduje.

10) Stosownie do § 4 rozporządzenia z dnia 2 lipca r. b. umorzeniu podlega 50% zaległych opłat z okresów 1931/32 i 1932/33, jeżeli do 1 października będzie spłacone conajmniej 50% wymiaru. Jeżeli więc wymiar za 2 lata wynosił 600 zł i jeżeli do 1 października spłacone będzie 300 zł, to reszta wymiaru wraz z karami i odsetkami za zwłokę podlega umorzeniu.

11) § 2 przewiduje ulgi dla tych właścicieli taksówek, którzy w dniu 31 lipca r. b. zaległości nie posiadali. Jeżeli więc zaległość istnieje, to ulga nie może być już przyznana, jako nieprzewidziana w rozporządzeniu.

12) Umorzenia i ulgi przewidziane w powołanym rozporządzeniu powinny być przyznawane z urzędu, t. j. bez wymagania odpowiedniego zgłoszenia stron zainteresowanych.

Sprostowanie.

W zamieszczonym w Dz. Urz. M. K. Nr 50 z dnia 20/IX 1936 r. pod poz. 242 zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1936 r. Nr R. O. V. 200/11 w sprawie przypominania drużynom pociągowym o doraźnych zmianach w rozkładzie jazdy pociągów należy skreślić pierwsze zdanie w punkcie 1) „w razie zmiany stacji rozkładowego krzyżowania pociągów, jako też".

Nr R. O. V. 200/11.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 86114. 10.X.36. 8400.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.